

BRÁNA

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze Braníku

číslo 4/00

*Zachraň nás svým křížem,
vysvobod' nás svým vzkříšením,
Ježíši Kriste, Spasiteli světa.*

Požehnané Velikonoce

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Bohoslužby:

neděle 9:00; modlitební chvíle 8:00

1. neděle - rodinné bohoslužby

Mládež: pondělí 19:00

Dorost: úterý 17:00 Biblická hodina: středa 18:00

Biblická výchova dětí: čtvrtek 16:00 - 19:00

Úřední hodiny br. faráře (vyjma dovolené):

Po a pá 9:30 - 11:30, st 17:00 - 18:00

Adresa sboru:

Modřanská 118, Praha 4 - Braník

(PSČ 147 00), tel.: 4446 10 37

Farář: Luděk Rejchrt

Skupinky

Skupinka u M. & K. Mazných, každé pondělí od 17:15

Skupinka u J. & J. Horálkových, střídavě pondělí a středa

Skupinka střídavě u Ceplových a Bedrníkových, čtvrtek od 18:30

Skupinka v Braníku, každý pátek od 17:00, koordinátorem je Egon Čierný jr.

Návštěvníci jsou vítáni, leč, prosíme, přesvědčte se předem, zda se skupinka koná.

Změna začátku bohoslužeb

Od 1.9.2000 budou bohoslužby začínat v 9:30 hod

Tiráž

BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník, 4. číslo roku 2000.

VEDOUcí REDAKTOR: Jana Kusáková

REDAKČNÍ RADA: Růžena Černá, Jarmila Čierná, Aleš Drápal, Pavel Říčan, Míša Bedrníková

VÝKONNÁ REDAKCE: Dana Slabá, Tereza Rychtaříková

ZVEŘEJNĚNÉ NÁZORY NEMUSÍ SOUHLASIT S NÁZOREM REDAKCE

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) a [Michal Jungmann](#).]

VELIKONOCE

Velikonoční úvaha

Přemýšleli jste někdy o tom, jak by asi vypadal náš život, kdyby takřikajíc "vynechaly" první Velikonoce? Kdyby hrobový kámen se nehnul ani o vlásek a Ukřižovaný nevstal z mrtvých?

Začnu hezky popořádku. Především bychom neznali žádné nedělní bohoslužby. Neděle, latinsky Dominica (Den Páně), rusky vosskresenije (Vzkříšení) by ztratily svůj obsah. Nescházeli bychom se ovšem ani žádný jiný den, protože by tu nebyla Církev. Mrtvý zakladatel by jí nedokázal dávat životadárnou sílu. "Vzpomínky na Ježíše" by sice nějaký čas lidi dojímalý, ale brzy by vybledly, zmatněly a skončily v zapomnění. Vždyť učedníci velkého Mistra by doživořili někde v Galileji v hořkosti a zklamání. Když by Ježíš práchnivěl v hrobě, kdo by ty polekané rybáře mohl poslat do světa ke všem národům, aby kázali evangelium všemu stvoření?

Také horlivý rabi Saul by tenkrát dojel do Damašku podle svého programu. Mrtvý Ježíš by ho neoslovil a neproměnil v Pavla. Tudíž by nevznikly žádné křesťanské sbory, kterým by apoštol psal své epištoly. Dvě z nich byly určeny pro sbor v Tessalonice, pozdější Soluni. Odtud, jak známo, vyšli v roce 863 na Moravu Konstantin a Metoděj. Přinesli našim pohanským předkům evangelium o živém Pánu ve staroslověnině. Kdoví, jak by se vyvíjela celá naše kultura bez tohoto předznamenání. A jak by asi vypadaly mezilidské vztahy bez zvěsti o Boží lásce, odpuštění a smíření? Nebyl by náš svět, už tak dost krutý, neskonale horší?

Dobře víme, že historie nezná žádná "kdyby". Je však zřejmé, že bez velikonoční zvěsti bychom neměli veliká díla křesťanského umění, obrazy Durerovy, Cranachovy, Rembrandtovy bychom museli oželet. Neslyšeli bychom hudbu oslavující Vzkříšeného, jak ji psal Bach a Händel, Dvořák či Martinů. A naše krajina by byla také jim, protože by tu zcela scházely kostely, ukazující svými věžemi vzhůru. Ve známém Abuladzeho filmu "Pokání" stará žena, bloudící nevládným městem se ptá: "Co je to za ulici, která nevede ke kostelu?"

Teprve světlem vzkříšení dostává život barvy, naději a smysl. Nebloudíme šedivými ulicemi světa sami, ale jdeme k dobrému cíli se svým živým Pánem, který řekl: "Já jsem s vámi po všechny dny." Každá neděle, den Vzkříšeného, kdy se scházíme k slyšení Božího slova, nám to svou tichou

radostností potvrzuje.

Luděk Rejchrt

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Úvodní informace

Výroční sborové shromáždění, řádně ohlášené ve dvou předchozích nedělích a ve sborovém časopise Brána, se konalo po bohoslužbách dne 26.3.2000 za účasti 69 členů sboru a 8 hostů. Shromáždění řídil bratr kurátor Ing. Pavel Novotný.

V úvodu byli zvoleni:

zapisovatelka: R. Černá, verifikátoři zápisu: K. Burjáněk a M. Cepl, strukturoři: Čierná, Měska, Pospíšil, Čierný.

Dále byli zvoleni revizoři účtů: Dr. Ladislav Žilka a Anna Běťáková

ZPRÁVY O ČINNOSTI SBORU V ROCE 1999

Sborová výroční zpráva o životě branického sboru v roce 1999

Každou neděli v 9 hodin se shromažďoval náš sbor k slyšení Božího Slova. Účast se pohybovala vždy kolem 100 - 150 pozorných posluchačů, za něž je kazatel opravdu vděčen. Toto společenství, v němž se dále vždy nově zrodila církev, bylo věkově pestré: děti, mládež i ti nejstarší přicházeli s vnitřní dychtivostí a radostí. Malá skupinka mládeže vždy před bohoslužbami se modlila za zvěstování evangelia. Každou první neděli v měsíci jsme měli rodinné Služby Boží, kdy děti, které jinak odcházejí při druhé písni do apsidy a malého sálu, byly s námi. Spolu s nimi jsme slyšeli vyprávění biblického příběhu a nejednou jsme se připojili k jejich zpívání.

Každou třetí neděli jsme stáli společně kolem stolu Páně, abychom z rukou svého Pána přijímali chléb a víno, znamení jeho lásky k nám.

Zdá se, že přibývá i účastníků Večeře Páně. Trochu nás omezuje náš stísněný prostor, kde se při velké účasti hůř dýchá. Toto malé nepohodlí je však bohatě vyváženo tím, co v tomto společenství dostáváme.

Všechna kázání, jež se v minulém roce opírala o stanovené texty podle perikop, byla vždy další neděle rozmnožena. Podle usnesení staršovstva by měl menší výběr kázání vyjít časem v tištěné podobě.

Na kazatelně se v letních měsících vystřídali bratři Řičan, Hoznauer, Horálek, Halama, Šamraj, Zika a Dus.

Do společenství Církve byli přijati křtem svatým dvě děti a dva dospělí, jedno dítě přinesli rodiče k požehnání. Boží slovo bylo zvěstováno i ve čtyřech svatebních shromážděních.

Na podzim jsme začali konfirmační cvičení, které se koná hned po bohoslužbách. Mezi šestnácti účastníky nejsou jen odrostlejší děti, jak tomu bývalo dřív, ale i zralí čtyřicátníci, kteří touží po utvrzení v pravdách Písma.

Každou druhou neděli odjížděl kazatel do Hvozdnice, kterou náš sbor administruje. Malému shromáždění, v němž bývá kolem deseti posluchačů, slouží jednou měsíčně Slovem i bratr Horálek.

Biblická hodina se konala ve středu v 18 hodin. Probírali jsme na pokračování čtyři reformační konfese, které naše církev přijala za svůj věroučný základ. Zde byla možnost, abychom se zúčastnili všichni společného rozhovoru. Zdaleka to není jen skupina věkem starších, ale přicházejí sem i mladí bratři a sestry. Průměrná účast je jako v minulém roce, asi 10 - 15.

Biblická výchova dětí se konala ve čtvrtek v 16 hodin. Některé větší děti přešly do úterního Dorostu, který vede sestra Kamila Hamerníková, takže se dětský kroužek poněkud zmenšil asi na pět účastníků.

Mládež se shromažďovala v pondělí v 19 hodin a v páteční skupince v 17 hodin. Jsme Pánu Bohu vděční, že mladí bratři a sestry cítí zodpovědnost za práci sboru a jsou jeho ústrojnou a dynamickou částí.

Staršovstvo se scházelo ke svým poradám jednou měsíčně. V první, vzdělávací části jsme probírali na pokračování knihu Jana Pavla II. "Překročit práh naděje", v části organizační jsme řešili konkrétní problémy sboru. Jednání, která řídil bratr kurátor Ing. Pavel Novotný a nesl největší břímě našich starostí, byla vedena touhou prospět sborovému společenství i úctou k názoru druhého. Kazatel může být za svého kurátora a všechny své spolustarší jen převelice vděčen. Velkou ztrátou byl odchod sestry Milady Dvořákové, zapisovatelky staršovstva. Navštěvovali jsme ji i v bohnickém hospicu, kde jsme kolem jejího lůžka slavili Večeři Páně.

Velkým obohacením byla pro sbor podzimní návštěva našeho spřáteleného německého sboru z Dittersdorfu, s nímž nás pojí již dlouholeté kontakty, které přerostly v upřímné přátelství.

Neméně nás potěšila i návštěva světícího biskupa pražského bratra Václava Malého, který nás seznámil se životem římskokatolické církve. S její svatopropokopskou farností v Braníku jsme byli v živém styku při společných bohoslužbách v poslední adventní neděli, kdy přes konfesijní odlišnost jsme byli sjednoceni ve slyšení Božího slova a kolem stolu Páně.

O prázdninách se konaly dětské tábory, které vedli členové našeho sboru. Branický komorní orchestr hrál ve třech katolických chrámech Velikonoční kantátu svého faráře a natočil ji na kompaktní disk a na kazetu. Děti našeho sboru zpívaly v Domu Sue Ryder adventní písně a pak spolu s mládeží zahrály vánoční hru "Kainovo znamení", která měla svou reprízu u sv. Prokopa.

Aktivít našeho sboru není málo. O mnohých ani nevíme: návštěvy starých a nemocných, úklidy kostela, opravy, práce se sborovými financemi. Některé přijímáme samozřejmě: rozmnožování kázání a věrná služba u varhan, expedice sborových dopisů, redakční práce v našem sborovém časopise Brána, a mnoho dalších. Je v tom čas, i osobní nasazení mnohých z nás. Bez toho by to snad ani nešlo.

Je třeba všem upřímně poděkovat. A především poděkovat Pánu Bohu, že nám k tomu všemu dává chuť, sílu a radost.

Zpráva kurátora na výročním sborovém shromáždění konaném v neděli 26. 3. 2000

Milé sestry, milí bratři!

Předstupuji před Vás se svým ohlédnutím za sborovou prací v minulém kalendářním roce. Stejně jako v minulosti půjde o vlastní názor, o vyjádření několika myšlenek, které mi přišly na mysl při přípravě dnešního výročního sborového shromáždění.

Patřím mezi ty z Vás, kteří hodnotí práci v našem sboru v Braníku pozitivně, kteří se radují z každého dobrého zdaru, ale kteří současně dovedou kriticky přijmout i případný neúspěch.

Jsem přesvědčen o tom, že se nacházíme v živém společenství bratří a sester, kde je vzájemné porozumění i přesto, že se zde setkávají nejen rozdílné věkové, ale i rozdílné názorové skupiny. Je mnohdy velmi složité a náročné umět vyslechnout druhého s jeho odlišným stanoviskem, vzájemně o tom hovořit i za cenu budoucího přijetí jeho mínění. Nikdy nejde o samozřejmost, takovéto porozumění je založeno na vzájemné bratrské lásce, je výsledkem působení Ducha svatého v našem sboru.

S příjemnými pocity se obracím za prací svých kolegů ve staršovstvu. Jsem rád, že z nich velká většina aktivně přikládá, s ohledem na svá obdarování, ruku k dílu. Společnou prací a rozdělením si jednotlivých úkolů se vždy udělá více ku prospěchu nás všech. Věřím, že pokud se objevuje opakovaná neúčast některého z členů či náhradníků, že se vždy jedná o pracovní zaneprázdnění či zdravotní potíže. Děkuji všem členům za jejich práci, za každý, byť i drobný úkol.

V loňském roce zůstalo prázdné místo, při jednáních staršovstva a sborových shromážděních, po obětavé a dlouholeté člence staršovstva, sestře Dr. Miladě Dvořákové. Jsme vděční za každé setkání s ní. Její opravdová víra se projevila ve chvílích pro ni nejtěžších. Vzájemné rozhovory při návštěvách u jejího lůžka měly být posilněním a povzbuzením pro ni. Opak byl pravdou. Moc víry, která pramenila ze slov naší milé sestry, působila na nás, její návštěvníky, kteří se cítili obohaceni. Spatřili jsme v ní opravdovou, hluboce věřící křesťanku, která může být pro nás vždy příkladem v našem jednání i konání.

Uprázdňené místo člena staršovstva zaujal první z náhradníků - bratr Ing. Jaroslav Kučera. Stalo se tak podle výsledků voleb staršovstva konaných na výročním sborovém shromáždění v roce 1997. Funkce zapisovatelky se ujala, již v době nemoci s. Dr. Dvořákové, vždy ochotná sestra Růžena Černá.

Hovořím-li o personálních záležitostech staršovstva, pak je na místě Vás seznámit i s tím, že na minulé schůzi staršovstva byla přijata do řad starších sestra Rut Nývltová. Její kooptace je v souladu s církevním zřízením. Sestra Nývltová byla před tím, než se stala členkou našeho sboru, kurátorkou smíchovského sboru.

Centrem každého sborového života jsou nedělní bohoslužby. Na tom, že z kostela odcházíme obohaceni o něco nového, má zásluhu náš bratr farář. Výborně připravená kázání a výklady při biblických hodinách jsou pro nás vždy posilněním do všedních dnů. O neustále vřelém vztahu k dětem nás přesvědčoval jak průběžně při rodinných nedělích, tak i při vánoční hře. Děkuji mu, jménem Vás všech, za jeho obětavou pastýřskou službu, za každé laskavé slovo, kterým nikdy nešetří. Zvláště jedná-li se o rozhovory s těmi z nás, kteří se právě cítí osamoceni, obtíženi či jsou nemocni na duši i tělu.

Velmi si vážím i práce každého člena sboru, který se aktivně zapojuje do úseku sborové práce, která je mu blízka: s dětmi v nedělní škole, v organizaci společných programů po bohoslužbách při

rodinných nedělích a na letních táborech, křesťanská služba, hudební doprovod při bohoslužbách, úklid i květinová výzdoba kostela a v neposlední řadě redakce sborového časopisu Brána. Díky Vám všem.

V této souvislosti bych chtěl připomenout stále aktuální výzvu k zapojení se do náročné práce s periodikem Brána. Obracím se na Vás s naléhavou prosbou o rozšíření členů redakční či výkonné rady, nebo alespoň o pomoc při jejich práci.

Opakované pozitivní rysy sborové práce se rozšířily o spolupráci se střediskem Diakonie ČCE pro zrakově postižené. Nemělo by se jednat jen o formální akt, který byl učiněn v souladu se záměrem ústředí naší církve a vedení Diakonie, ale o skutečný podíl na činnosti a akcích střediska. Věnujte, prosím, pozornost informacím na nástěnce či v ohláškách a zapojte se do činností střediska souvisejících s jeho knihovnou, časopisem a s průvodcovstvím zrakově postižených.

Následující poznámka sice nepatří do hodnocení uplynulého období, ale přesto ji, pro její význam, zahrnuji do této zprávy. Mám na mysli zahájení pravidelných úterních schůzek dorostu. Děkuji za iniciativu mládeži, především sestřám Kamile Hamerníkové a Martině Sýkorové a bratrovi Josefu Sýkorovi, kterou se tak vyplnilo po dlouhou dobu prázdné místo sborové práce. Teď je jen na Vás, rodičích a prarodičích, jak zapůsobíte na své potomstvo a doporučíte jim tuto možnost duchovního i tělesného růstu v kolektivu mladých křesťanů.

K tradičně kladně hodnoceným aktivitám se řadí činnost naší mládeže, stejně jako její obětavost. Nechtěl bych, aby další slova byla brána jako úmyslné hledání něčeho negativního. Milá mládeži, po skončení Vašich společenství, pamatujte vždy na uvedení užívaného prostoru do takového stavu, aby odpovídal slušně vychovaným lidem. Do svého programu, prosím, zahrňte i udržování pořádku a slušné zacházení s vybavením! Uvědomte si, že po Vás přicházejí další, mnohdy i cizí návštěvy, které jsou překvapeny zanechaným nepořádkem.

Na přání maminek, aby měly možnost se účastnit bohoslužeb, a to i se svými miminky a batolaty, bylo v kostele instalováno ozvučení, pomocí kterého se celý průběh bohoslužeb dostává i do dalších prostor. Bohužel, samy iniciátorky tuto příležitost velmi často nevyužívají. Jsme opravdu rádi, že od malička vedete své ratolesti k Pánu Ježíši a nemáme v úmyslu je stresovat Vaším okřikováním. Na druhé straně hlasité a opakované výkřiky nebo soustavný pláč narušují soustředění nad mluveným slovem. Chci Vás proto i touto formou laskavě požádat o pravidelné využívání. V žádném případě nejde o nějakou Vaši izolaci, ale o upřímnou prosbu.

Na závěr bych chtěl ještě obrátit Vaši pozornost k nástěnce. Ovšem z pohledu na její estetičnost, aktuálnost a určitou úroveň. V první řadě bychom měli mít na mysli, že se jedná o důležité informace pro velký počet členů sboru, proto by neměla sloužit například pro soukromé vzkazy či inzertní službu a měla by být průběžně obměňována. Nemůžeme si dovolit její další rozšiřování, a tak je potřeba vážít význam každé vyvěšované informace. Rovněž je nutné, aby při umísťování jednotlivých informací bylo respektováno její rozdělení na několik zájmových či věcných částí.

Aby konec laické zprávy byl v lepším duchu, vyzdvihuji opakovanou obětavost Vás, pravidelných účastníků sborového života. Děkuji Vám, jménem staršovstva i jménem svým za Vaše štedrá srdce.

Děkujeme za Boží ochranu a působení Ducha svatého v našem sboru a prosíme za tuto podporu i pro další období naší společné práce.

Pavel Novotný

Výroční zpráva branické mládeže

Mládež branického sboru se scházela jako obvykle každé pondělí v 19 hod. v apsidě kostela. Počet účastníků se nijak zvlášť nezměnil, bývá nás tak kolem deseti, ale nejsou to vždy titíž lidé, protože někteří mládežníci nemohou chodit pravidelně. Někteří přijdou třeba jen jednou za měsíc, protože mají třeba nějaké povinnosti. Vedle lidí, kteří již "patří k inventáři", k nám pár nových tváří přibylo, navštěvují nás evangelíci z Nuslí, ze Smíchova a studenti z ETF UK. Bezdomovci z Naděje se už dlouho neukázali - vodila je k nám totiž jedna holka, která tam už nepracuje. Jejich barvy však přesto hájí naše paní Milada a teď se přidal i bezdomovec Renda - z nich máme také radost. Mimo ně k nám často zavítají i ukrajinští dělníci, poslední dobou to byl třeba br. Vasil. Věk účastníků se pohybuje mezi 18 až 33 lety. Jsou to dospělí lidé a z toho jako vedoucí vycházím.

Biblickou látku neprobíráme nijak zvlášť systematicky. Programy jsou připravovány jednotlivými účastníky, podle jejich možností a někdy podle jejich zájmu. Např. Milan Rezníček na podzim probíral Ozeáše, já většinou vykládám Písmo podle Hesel Jednoty bratrské, Miloš Pechar se většinou nechává inspirovat nějakou epistolou apod. Nejedná se přitom jen o exegetický přístup, program většinou provází méně či více závažná diskuse o aktuálních souvislostech křesťanské víry v dějinách, v politickém životě, v kultuře, v etických postojích, či v individuálním životě jednotlivce. Debata je často vedena s plným osobním zaujetím účastníků a je vždy otevřená každému názoru. Myslím, že v ní si jednotlivci mohou nejlépe tříbit své názory a vyznání. Diskuse probíhají kultivovaně, třebaže nepopírám, že se občas někoho dotknou. Zpíváme většinou z Evangelického zpěvníku, jednak protože ty písně máme rádi, ale také protože kytara je pořád rozbitá. Zde bych se chtěl jménem mládeže na Vás obrátit s prosbou, jestli by sbor nemohl pořídit nějakou novou kytaru, nejlépe spolu s nějakým tvrdým pouzdem, protože nástroje skladováním trpí.

Pravidelně, jednou do měsíce, k nám chodí bratr farář Rejchrt. Jak už jsem loni a předloni zmínil, moc si toho vážíme. V současnost s námi probírá 1. list Korintským a vykládá jej s opravdu pastýřským důrazem. Jeho slova jsou pak rámována písněmi ze zpěvníku Buď Tobě sláva. Rozhovor s ním je pro nás vždy cenným korektivem.

Na vánoce jsme uspořádali mládež spolu se skupinkami. Myslím, že proběhla v celkem uvolněné, sváteční atmosféře. Zasluhu na tom měli především Michal Mazný a Jan Horálek.

Poslední dobou jsme se také zabývali ekumenickou problematikou, respektive možností uspořádat evangelickou bohoslužbu ve svatovítské katedrále. O důvodech proč jsme iniciativu br. Michala Jůzy vzali za svou, jste se mohli dočíst v Bráně. Velice nás však mrzelo vyjádření staršovstva k této iniciativě. Zejména to, že ji ve svém zápisu degradovalo na soukromou akci br. Jůzy a především to, že nezážilo duchovní přínos takové události.

Akivit mládeže mimo kostel nebylo v uplynulém období zas tak mnoho. Z těch důležitějších bych rád zmínil pořádání dětského tábora ve Zhořci pod vedením Aleše Hoznauera. Různé výlety, setkání, sportování a oslavy se odehrávaly především na bázi osobního přátelství jednotlivců.

O přáních do budoucna jsem už mluvil loni. Vyjádřil jsem přání, aby se vedení mládeže ujal někdo mladší (mě bude v úterý už třicet). Zatím se však do toho nikomu nechce. Já od října nastupuji vikariát, sice v Praze, ale netuším jak na tom při pondělcích budu. Doufám tedy, že se nakonec pro tuhle práci přece jen někdo najde.

Závěrem bych ještě rád poděkoval našemu sboru za podmínky, které nám vytváří a Vám všem, kteří jste měli pro činnost mládeže pochopení.

Robert Zika

Zpráva za skupinky - 1999

I v minulém roce se na půdě našeho sboru scházelo více menších společenství - skupinek. Já budu referovat o čtyřech, které jsou vnitřně provázány. Nevím, je-li namístě mluvit o skupinkách "mládeže", protože někteří z nás již překročili třicítku, přibývá mezi námi narozených mimin a bývají mezi námi i důchodci.

Skupinka je společenství v malém, kde se může konkrétně realizovat láska, přijetí, podpírání se navzájem, rozpoznávání duchovních obdarování, sdílení se o poznatky z Písma, povzbuzování a napomínání. Skupinky jsou jasně vyznavačské a člověk skupinku přijímá za svou, lze tam však chodit i nezávazně jako host. Skupinky tvoří zázemí pro lidi stojící v různých službách (tábory, Brána, dorost, modlitební chvíle). Tři skupinky se scházejí po domácnostech (u Mazných, Horálků a střídavě u Ceplů a Bedrníků), jedna zde v kostele. Jejich života se pravidelně účastní něco přes 30 lidí. Scházejí se jednou týdně, setkávání sestávají ze sdílení se, chval při kytáře, modliteb, biblického programu, společné večere. Jednou měsíčně - vždy poslední úterý - konáme společné sejití skupinek zde v kostele. Zvláště toto sejití je vhodné pro návštěvu, ale rádi Vás uvidíme i na jednotlivých skupinkách.

V uplynulém roce jsme kromě pravidelných schůzek konali i několik společných akcí - největší byly o Velikonocích v Jáchymově a v létě ve Hvozdnici. Více se nás společně zúčastnilo každoroční letní Křesťanské konference pořádané Křesťanskou misijní společností. Jednou za tři až čtyři týdny se schází širší tým lidí (tzv. širší rada) těch, co se věnují koordinaci skupinek - Jan Horálek, který skupinky celkově zaštiťuje, Michal Mazný (jenž je zároveň koordinátor jedné ze skupinek), manželé Ceploví a Bedrníkovi, z páteční skupinky Egon Čierný či Jirka Matoušek.

Páteční skupinka je trochu specifická - je větší rozsahem a mladší věkem. Práci na ní se valnou měrou věnovala Jana Zajícová z Hvozdnice, z rodinných důvodů však nedávno svou službu ukončila. Provizorně se nyní o tuto skupinu stará E. Čierný, který o ní napsal následující zprávu: *Páteční skupinka se schází v pátek od 17 hodin v apsidě našeho kostela. Objevuje se na ní cca 30 lidí, průměrná účast je 10-15 lidí. Jsme společenství otevřené, jak plyne z počtu "návštěvníků". Společně chválíme Boha, modlíme se, čteme Písmo, večeríme. Přibližně jednou za měsíc jezdíme někam ven mimo Prahu (v létě jsme byli na vandru na Valašsku, o víkendech jsme navštívili Hvozdnici, Český ráj, v zimě jezdíme na hory). Duchovní programy zajišťujeme vlastními silami, nebo si zveme externí hosty (PhDr. Čierná, PhDr. Pavel Říčan, Ivoš Plhák ad.) a to i mimo náš sbor (Jitka Borovská - Ústředí YMCA). Mám-li mluvit o vnitřním životě skupinek - znovu jsme si uvědomovali důležitost vědomého vydání se Ježíši jako Pánu a potřebu svatosti, význam Bible jako věrohodného Božího slova a pravidla víry i života, potřebu darů Ducha svatého i ve dnešní době. Jsme vděční za život v konkrétním společenství. Co se týče úkolů a potřeb, vnímáme potřebu pastýřské péče a zázemí pro lidi na skupinkách, zvláště pak pro ty, kteří stojí ve službě. Modlíme se za to, abychom věci viděli Božíma očima. Rádi bychom také více než dosud evangelizovali.*

Jan Horálek

Nedělní škola

Nedělní škola se schází během bohoslužeb v apsidě. Většinou učím já, pomáhají mi Eva Dusová, Kamila Hamerníková a Jana Harváňková.

Nedělní škola má dvě oddělení. Oddělení pro menší děti se schází ve skutečnosti jednou za dva měsíce, protože chodí málo dětí. Spíše chodí maminky s kojenci. O mladší děti se stará Markéta Pospíšilová.

V oddělení pro starší děti se schází většinou 8 - 12 dětí. Dokončili jsme probírání Starého Zákona a začali Nový Zákon. Probíráme podobenství. Děti mají spoustu otázek, jsou otevřené a mohou

vyjadřovat i své pochybnosti nebo podněty.

Marta Drápalová

Zpráva o činnosti Střediska Diakonie ČCE pro zrakově postižené

Jak již bylo publikováno v časopise Brána, staršovstvo našeho sboru uzavřelo 13.9.1999 smlouvu se Střediskem Diakonie ČCE pro zrakově postižené. Středisko Diakonie pro zrakově postižené tím dosáhlo souladu s novým statutem Diakonie, schváleným Synodem, a stalo se partnerem našeho sboru. Proto dnes také předkládá zprávu o činnosti.

Středisko pokračovalo ve svých dlouholetých projektech.

Zvuková knihovna zaznamenala přírůstek asi dvaceti nových titulů a v současné době obsahuje přes 200 titulů křesťanské literatury. Pokračovala výroba a distribuce našich periodik - zvukového časopisu Slyšíš? - Slyším! (vychází 10x ročně), čtení na každý den Ranní chvilky a dětského časopisu Kroky. K využití je u nás také řada titulů křesťanských knih a časopisů na disketách.

V roce 1999 jsme pořádali dvě víkendová setkání zrakově postižených ČCE v Hronově a v polovině října ve sboru ECM v Plzni. Každého z nich se zúčastnilo asi 60 návštěvníků, kteří vytvořili velmi dobré ekumenické a otevřené společenství. Pro středisko je to důležitá oblast jeho činnosti, neboť se domníváme, že právě tímto obohacujeme nabídku služeb zrakově postiženým zcela specifickým způsobem. Naší ambicí je při tom co největší míra integrace zrakově postižených do církví a sborů.

Dalším typem setkávání jsou tzv. Podvečery u Klimenta, která se konají ne půdě střediska zpravidla jednou měsíčně.

V létě se konaly dva týdenní rekreačně-rekondiční pobyty na Veselce u Vimperka a v Jánských Lázních.

Naše služby využívalo v roce 1999 asi 250 zrakově postižených.

Ivo Plhák

Dorost

výčet činností od 11.1. do 30. 6. 2000 (stav k 10.4. 2000)

Za sebou máme: 12 schůzek (10 duchovních programů, 2 opakovací kvízy a hafo her)

1 celodenní výprava s velkou hrou v lese

1 půldenní hra v centru Prahy společně s mládeží

Děláme: Hrajeme dlouhodobou nástěnnou hru, ve které si děcka za Brantolary (proměněné body získané na schůzkách) nakupují pozemkové parcely, na pozemcích dělají geologický průzkum, kterým zjišťují, co, jaké kvality a v jakém množství lze vytěžit. Nejsou-li náklady na těžbu vyšší než samotný výtěžek, je možno výhodně zhodnotit své finance, které jsou přenosné i do dalších her. Těžební sezóna končí před prázdninami. Připravujeme se na Biblickou stezku.

Chystáme: Velikonoční výpravu na K2 s Michalem Jungmannem společný prodloužený víkend v květnu (pravděpodobně s Dorostem CB Dejvice)
společný víkend v červnu
1 nebo 2 jednodenní výpravy plné her
účast na Biblické stezce (13.5.)

Témata duchovních programů:

Narození Spasitele (Mt 2,2/ Lk 2,1-32), 12-ti letý Ježíš (Lk 2,41-52), Křest vodou a Duchem (Lk 3,21-22)
Pokušení (Lk 4,1- 13), Milosrdenství (Lk 4, 14-19)
Odpuštění (Lk 7, 36-50), Čelit bouřím (Lk 8,22-25)
Odsuzování druhých (Lk 19, 1-10), Nestrpět špínu v Božím chrámu (J2,13-18), Přímluva (Lk 22,31-32)
Motlidba a Boží vůle (Lk 22,41-44) Nestydět se za evangelium (Pašijový příběh)

Na Dorost dochází: Magda a Katka Holých, Lukáš a Jakub Drápalovi, Marek a Adéla Pospíšilovi, David Rychetský, David Slabý, Kryštof Doležal, Prokop Stralczynský
vedoucí: Kamila Hamerníková, Jožka a Martina Sýkorovi

Kamila Hamerníková h.v.v.r. (hlavní vedoucí vlastní rukou)

Dorost se schází každé úterý od 17.00 do 19.00 hodin

BUDEME MOC RÁDI, KDYŽ SE PŘIJEDEŠ PODÍVAT A VEZMEŠ S SEBOU I SVÉ KAMARÁDY. JEDINOU PODMÍNKOU JE VĚK OD 9 DO 14 LET.

Rozprava

Týkala se především žádosti o zlepšení komunikace mezi staršovstvem a ostatními členy sboru. Bratr kurátor informoval o záměru staršovstva rekonstruovat sborový dům, popřípadě jej rozšířit. V souvislosti s tím, žádali někteří členové sboru o zprůhlednění hospodaření sboru a záměrů staršovstva v nakládání s finančními prostředky sboru.

Někteří členové žádali, aby ušetřené peníze nebyly použity pouze na stavební úpravy, ale i na další úseky sborové práce, případně na účely přesahující rámec sboru (např. podpora misijní práce).

Bratr kurátor a další členové staršovstva vysvětlili své stanovisko k některým připomínkám:

- V rozpočtu jsou příjmy i výdaje rozděleny - počítá se jak s opravami, tak i sběžným provozem sboru. Rozpočet pro letošní rok bude uveřejněn ve sborovém časopisu Brána, v příštím roce bude rozpočet zařazen do programu sborového shromáždění.

O rozsahu úprav fary dosud nebylo rozhodnuto - na přístavbu není finanční krytí.

- Žádost mládeže o placenou funkci pracovníka s mládeží staršovstvo v minulém roce zamítlo vzhledem k tomu, že nepokládá za správné, aby jeden úsek práce byl honorován a ostatní byly vzhledem k nedostatku finančních prostředků konány bez nároku na odměnu.

- Pokud někdo dává finanční dar, může určit, na co má být tato částka použita.

- Nemůžeme souhlasit s názorem, že finanční prostředky vynakládáme pouze na potřeby našeho sboru - částky odeslané na humanitární účely a celocírkevní sbírky představují značné procento

sborových výdajů.

- Sbor sice nevysílá misionáře, jako misijní práci je však třeba vnímat činnost některých členů sboru, zvláště bratra faráře při jeho pravidelných návštěvách dětské onkologie.

Na žádost několika členů sboru, aby bohoslužby začínaly později, předložilo staršovstvo sborovému shromáždění návrh na posunutí začátku bohoslužeb na 9.30 hod. Při hlasování aklamací, kterého se zúčastnilo 65 osob (4 během sborového shromáždění odešli), hlasovalo 32 pro začátek v 9.30 hod., 26 pro začátek v 9 hod., 7 osob se zdrželo hlasování. Tím bylo rozhodnuto, že od **1.9.2000 budou bohoslužby začínat v 9.30 hod.**

Aklamací byla schválena zpráva o hospodaření sboru a zpráva revizní.

STARŠOVSTVO

Zápis ze 606. schůze staršovstva konané dne 10.4.2000

Přítomni: Rejchrt, Novotný, Černá, Černý, Čierná, Drápalová, Kučera, Kučerová, Šubrtová, Wurst, Žilka, Žilková, Nývltová, Horálek

Ve vzdělavatelné části hovořil bratr farář o kapitole "Boží bezmocnost" z knihy "Překročit práh naděje" - Jan Pavel II.

- 1) Bratr kurátor přečetl program schůze staršovstva
- 2) Skupina vietnamských křesťanů žádala, abychom jim umožnili konat bohoslužby v našem kostele. Bratr kurátor je písemně pozval, aby přišli společně se svým kazatelem na dnešní schůzi staršovstva. Nikdo se nedostavil.
- 3) Kontrola zápisu. Sběrka na církevní tisk činila 6.216 Kč.
- 4) Zhodnocení sborového shromáždění. Zpráva o hospodaření bude k dispozici ve sborové kanceláři.
- 5) Ve formuláři "Přehled hospodaření" pro seniorátní výbor byly zjištěny nedostatky. Sestry Měsková a Kučerová a br. Kučera zkontrolují a opraví chybné údaje a předloží příští schůzi staršovstva ke schválení.
- 6) Staršovstvo přijalo usnesení, že finanční prostředky, představující rozdíl mezi příjmy a výdaji sboru, budou postupně zhodnocovány za účelem budoucí investice do řešení bytové situace budoucího faráře branického sboru.
- 7) Z. Kučerová přečetla pokladní zprávu.
- 8) Střecha kostela je opět poškozena kamením padajícím ze skály a hlavně vandaly, kteří utrhlí část plechové krytiny. Ing. Černý zajistí opravu střechy a bezpečnostního zařízení.
- 9) Konventu, který se koná 15.4.2000 ve Strašnicích, se zúčastní br. farář a sestry Žilková a Černá.

Zapsala R.Černá

VZPOMÍNKY NA SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ A NÁSLEDNÉ PODNĚTY

Vzpomínky na sborové shromáždění a následné podněty

Půlhodina - pozdější začátek bohoslužeb

Překvapily mne tyto věci. a) Přesto, že to bylo několikrát oznámeno v ohláškách, některé členy sboru to zaskočilo nepřipravené, netušili, že se o tom bude hlasovat. b) Půlhodina je v celém dni jen velmi malá část na to, jak silně kvůli ní vzniklo napětí. Vždyť bychom měli mít pro Boha vyhrazenou celou neděli a nejen 9.00 - 10.30 (nebo nově 9.30 - 11.00).

Finance

Jakmile se kdekoliv jedná o peníze, je to vždy problematické. Členové sboru přispívají svými dary, příspěvky na provoz sboru. O těchto financích z velké části rozhoduje staršovstvo. To, že se členové sboru zajímají o to, jak staršovstvo o těchto financích rozhoduje, není nedůvěra ke staršovstvu. Vyplyvá to ze zájmu o sbor, o jeho činnost, budoucnost. Je pravda, že o čem já mohu soudit, tak staršovstvo vždy zatím zaplatilo, co bylo potřeba. Příspěvky na tábory, provoz tělocvičny. Přesto chápu, že když zazní "veškeré zbylé finance budeme šetřit na stavební úpravy fary", tak to u členů sboru vyvolá obavy až nelibost. Hodně by mohly napravit následující kroky.

Informovanost o minulém hospodaření a o záměrech srozumitelnou formou.

Poslouchal jsem zprávu o hospodaření dost pečlivě, ale přesto jsem se ztrácel v množství údajů, kterým jsem nerozuměl a naopak jsem neslyšel to, co bych možná slyšel rád. Víím, že roční uzávěrka hospodaření má definovanou účetní podobu a stejně tomu je i u rozpočtu na další rok. Ale pro mnohé členy sboru je to forma nesrozumitelná. Navrhuji proto při sborovém shromáždění v budoucnu nečíst celou uzávěrku. Zesrozumitelnit uzávěrku a vyvěsit její návrh na nástěnku, případně zveřejnit v časopisu Brána předem a na shromáždění přečíst jen nejzákladnější stručné údaje, případně vysvětlit to, na co budou dotazy. Totéž navrhuji i pro rozpočet na další rok.

Dlouhodobá koncepce.

Stanovit dlouhodobé výhledy, záměry sboru. Na deset, dvacet let dopředu. Možná ještě na víc. A nejen ve finanční oblasti, ale i v dalších. Péče o děti, o mládež, o seniory. Ona ani ta střední generace, ke které se počítám, není bez problémů. Našlo by se toho jistě víc. A ono je to obvykle vše provázáno. Možná by z toho vyplynulo i to, že fara není jediné, kam bychom měli investovat. A možná právě naopak vyplyne, že fara je pro provoz sboru tak zásadní, že ty finance do ní opravdu budeme chtít vložit. Tato dlouhodobá koncepce by měla být výsledkem delší (asi roční) průběžné diskuse v co nejširším plénu.

Placení pracovníci x dobrovolníci

Při probírání financí se opět objevil problém placeného pracovníka pro mládež. Je asi pravda, že na tomto sborovém shromáždění nemělo smysl tento problém dlouze rozebírat. Ale obecně si myslím, že je to něco, o čem budeme muset vážně uvažovat. Jednak proto, že dětem a mládeži by se opravdu mělo v našem sboru věnovat více pozornosti. A také proto, že problém placených pracovníků sboru začne být čím dál aktuálnější.

a) Děti a mládež. Nemyslím si, že se pro děti a mládež v našem sboru dělá podstatně méně, než v jiných sborech. Ale myslím si, že je to málo. Jsem moc vděčný Kamile s Martinou a s Jožkou za to, že začali dělat úterní dorost. Mnozí rodiče hledají pro své děti nějaké mimoškolní aktivity na odpoledne - sport, hudba, různé výtvarné a kutilské kroužky. Naše děti také chodily na několik

takových aktivit. Obvykle s tím skončily z jednoho ze dvou důvodů - špatné vztahy mezi účastníky nebo to bylo drahé. Většinou oboje. A myslím si, že tyto možnosti bychom měli poskytovat prostřednictvím sboru. Pro nejširší spektrum zájemců - ať už pro různé věkové kategorie nebo různé činnosti. Pokud nic takového jako sbor nebudeme poskytovat, budou si to naše děti a mládež hledat jinde a to je čím dál riskantnější. My se snažíme organizovat jednou měsíčně setkání po rodinných bohoslužbách. Zdálo by se, že to nic není. Jednou za měsíc se podívat do kulturního přehledu, vybrat vhodnou akci, domluvit s někým uvaření oběda, napsat pozvánku na nástěnku, zajistit uveřejnění v ohláškách. Přesto se toto setkání mnohdy neuskuteční prostě proto, že jsme na tyto přípravy nenašli čas a sílu. A podobných aktivit by mohlo být mnohem více. I toto by mohla být náplň pro nějakého placeného pracovníka sboru.

b) Další placení pracovníci sboru. Mnozí členové sboru by se rádi i třeba něčeho účastnili, ale sami to nezorganizují. Přitom jsou ochotni na to přispět. Konec konců zvyšující se příspěvky také o něčem vypovídají. I v našem sboru jsou lidé, kteří mají vyšší příjmy a jsou ochotni z nich hodně dát sboru, a přitom sami nemají čas něco organizovat. A takovéto využití svých příspěvků by možná uvítali. To, že by někdo dostával za takovouto práci peníze myslím nijak nebrání tomu, aby existovali další, dobrovolníci, kteří svou práci pro sbor dělají zdarma. Ale větší množství pravidelné práce bude možné dělat zadarmo čím dál hůř.

Prostor pro scházení

Osobně pociťuji jako velký nedostatek našeho sboru, že se nemáme kde scházet pro provozování dalších "obyčejných" aktivit. Chápu, že není možné v kostele dát dětem keramickou hlínu a nechat je, ať si něco vyrobí. Takovýchto příkladů by se dalo najít více. Řešení tohoto problému je právě záležitost dlouhodobé koncepce a také někoho, kdo by to organizoval - opět dlouhodobá záležitost.

Kultivovanost mladých

Velice silně na mne zapůsobilo vystupování mladších členů sboru při sborovém shromáždění. Ne že by se starší chovali špatně, ale ze školy jsem zvyklý, že mladí lidé se rádi vyjadřují tvrdě, pohrdavě. Jakmile mají pocit pravdy, tak až urážlivě dávají najevo, že starší jsou pro ně brzdou, překážkou. Nic z toho se ve vystoupeních mladších členů sboru neobjevilo. Vystupovali s úctou k ostatním členům a k jejich názorům, mluvili k věci, jasně a srozumitelně. Myslím, že to zaslouží ocenění. Děkuji Vám.

Zvykejme si na drobné neshody - je to příznak zájmu o věc.

To, že má někdo jiný názor, je normální a slovně to všichni uznáváme. Nejsme ale zvyklí, když tento názor někdo veřejně zformuluje. Přijímejme odlišné názory jako něco, s čím sice nemusíme souhlasit, ale co nás může obohatit. Málokdy nás odlišný názor druhého člověka zásadně ohrožuje. Zamrzelo mne, když po několika připomínkách k nakládání se sborovými financemi zazněl názor, že když už jsme si zvolili staršovstvo, tak mu přece musíme důvěřovat a ne ho kontrolovat. Možná ta formulace nebyla přesně takováto, ale smysl přibližně takovýto byl. To přece nebylo vyjádření nedůvěry ale naopak zájmu o věc. Nedůvěra by mohla naopak teprve teď začít vznikat, když jsme dostali takovouto odpověď. Je přece normální, že když někomu dávám nějaké peníze, tak se zajímám o to, jak s nimi nakládá. Abych do budoucna měl podklad pro rozhodování, jestli budu ty peníze dávat znovu. A to, že chce někdo vědět, do čeho tyto společné peníze vložíme a chce mít i možnost to případně ovlivnit je také projev zájmu o věc, o sbor, o jeho činnost a ne projev nedůvěry.

Saša Slabý 7.4.2000

Když jsem to po sobě dočetl, objevily se další pochyby. Nešťourej do toho, ještě se lidi rozhádají a budeš ten, kdo způsobil rozklad sboru. Ale ne, lidi ve sboru jsou rozumní a pochopí to. Přece nejsou malicherní a vidí, že jde o dobrou věc a ne o osobní spor. No, ale někoho se to osobně dotkne a bude se cítit ukřivděný a kdoví co pak řekne nebo udělá. Když ale pravda se má říkat, pravda očišťuje. Prosím tě, nech si tyhle fráze. Víš co sám děláš doma, jak o něčem nechceš mluvit právě proto, aby se to zbytečně nerozvířilo a abychom se nerozhádali. No jo, ale když se problém neřeší,

tak naroste a pak bouchne se zbytečně velkou silou. Snad by se to mělo řešit co nejdřív. Jo tak, ty jsi tady ten pan Chytrý, co všemu rozumí, všechno ví a zná, všude byl dvakrát. Nejsi náhodou tak trochu nafoukaný, nepovyšuješ se tak trošičku?

Já opravdu nevím. Pocity jsou ve mně velmi různorodé, protichůdné. Tak mám to do té Brány dát nebo to tam nemám dát? Vždyť jsem to psal přes tři hodiny, tak to přece nevyhodím.

"Nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají stavitelé." Opravdu se snažím v souladu s Boží vůlí? Nepíšu tady něco jen ze své síly? Stavím dům, který chce Hospodin?

Ten samý Saša Slabý, jen o půl dne později.

RECENZE KNIHY

Křivohlavý, Jaro: Pastorální péče. Oliva, Praha, 2000

Pastorální péče je nedílným úkolem nejen církve, ale každého křesťana. Byla doba, kdy se této pastorální péči kladly do cesty mimořádné překážky. Jedním ze způsobů, jak v této činnosti napravit to, co zaostalo, a vykročit nadějnou cestou do budoucnosti, je ujasnit si, co se pastorální péčí rozumí a prohloubení znalostí tohoto druhu praktické teologické činnosti.

V současné době vychází v nakladatelství Oliva v Praze kniha z pera universitního profesora - psychologa a bývalého náměstka synodního kurátora Českobratrské církve evangelické - PhDr. Jaro Křivohlavého, Csc., která je souborným zpracováním otázek pastorální péče.

Knihy nazvaná "Pastorální péče" má pět hlavních kapitol. Mimo úvodu do pastorální péče a závěru obsahuje tři hlavní části. První dvě tvoří "materiálové jádro knihy". Pojednávají o individuální pastorální péči - péči o jednotlivce při setkání dvou lidí: toho, kdo pomoc potřebuje, a toho, kdo pastorální pomoc poskytuje. Druhá hlavní kapitola pojednává o pastorální pomoci v problémech manželství a rodiny, tj. o pastorální péči poskytované tzv. malé sociální skupině. Třetí, závěrečná část knihy, pojednává o tom "Jak v lásce přistupovat k druhým lidem".

Část pojednávající o *individuální pastorální* je členěna do osmi kapitol. Probírají se v ní nejprve obecné otázky orientace v duchovní oblasti. Teprve potom se přistupuje k problémům pomoci druhým lidem v otázkách křesťanské víry - což je podle klasika pastorální péče (profesora Dr. Eduarda Thurneysena) hlavním úkolem pastorační. Na tuto obsáhlejší kapitolu úzce navazuje část, která se zabývá otázkami viny a pastorální péče o lidi, které vina nadměrně trápí. Následují kapitoly zabývající se velice konkrétními problémy lidí kolem nás - otázky pastorální péče o lidi žijící v obavách a strachu, o lidi trpící záchvaty zlosti a o lidi s pocity méněcennosti. Závěrečná část tohoto oddílu je věnována otázkám *utrpení a nemoci*. Je zde podán přehled celkem 12-ti hlavních způsobů návrhů řešení problému theodice - proč dochází k utrpení. Soustavně je pojednáno o tom, jak se stavět k otázkám zdraví a nemoci, prevence nemoci i jejímu zvládnutí, případně přijetí nepřijatelného a vyrovnávání se s otázkou odchodu.

Značná pozornost je věnována otázkám *manželství a rodiny* v pohledu pastorální péče. Jde jak o otázky přípravy na manželství, tak o jeho zdárné křesťanské vedení. Tato část je dovršena kapitolou nazvanou "Širší pohled na rodinu a manželství". Ta je v podstatě ukázkou aplikace celého Desatera na život manželů a rodiny.

V poslední části týkající se laskavého a láskyplného přístupu k druhým lidem v rámci pastorální péče

je největší pozornost věnována poznávání potřeb druhých lidí a způsobům vedení rozhovorů s nimi (dialogu).

V seznamu citované literatury je uvedeno celkem 72 českých i zahraničních pramenů, z nichž bylo čerpáno aj. nimž bylo v textu odkazováno.

Recenzovaná kniha je v podstatě učebním textem Evangelikálního teologického semináře v Praze, kde autor řadu let tuto tematiku přednášel a cvičil. Je k dostání např. v knihkupectví Oliva, Soukenická 15, 110 00 Praha 1.

[\[předchozí číslo\]](#) [\[další číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)